

1373 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 1374

slag er kun en ren, blot og bar Redaktionsændring, hvorfor det ikke er nødvendigt at opholde sig derved. Men Hensyn til den polytekniske Lærestiftelse stilles der af den høitærede Minister et Forslag, som Udvalgets Flertal ligeledes tiltræder, og det er et Forslag, som hviler paa den samme Betragtning som den, der har gjort sig gjældende med Hensyn til Universitetet, nemlig, at den polytekniske Lærestiftelses Understøtelse ikke skal dækkes af Kapitalformuen, som det staaer i det nu foreliggende Finantslovsforslag, men at Staten skal dække denne Underbalance. Det er de Forslag, som ere stillet af den høitærede Kirke- og Undervisningsminister, og som Udvalgets Flertal tiltræder.

Jeg skal nu tillade mig nogle faa Bemærkninger med Hensyn til det, der er fremkommet fra Udvalgets egen Side. Udvalget har saaledes fundet sig foranlediget til nogle enkelte almindelige Udtalelser. Det er selvsagt Udvalget vitterligt, at saadanne Udtalelser ikke kunne fremtræde som Andet end som Udvalgets Udtalelser, og jeg behøver ikke at tilføje, at Udvalget ikke har søvet i den Bidsfarelse, at de skulde kunne fremtræde som Thingets Udtalelser, blot fordi Udvalget fremsatte dem. Men da saadanne Udtalelser ere fremsatte paa et andet Sted paa lignende Maade i Betænkningen, har Udvalget fundet, at der var al Grund for det til ogsaa at udtale sine Ansættelser om adskillige af disse almindelige Punkter, hvilket da ialtsald vil have den Betydning, at der overfor en Udtalelse af det andet Things Finantsudvalg ogsaa staaer en Udtalelse af dette Things Finantsudvalg. Hvad det angaar, at ikke hele Udvalget er enigt om dem, saa er det jo ogsaa kun det samme Forhold, som finder Sted med Hensyn til det andet Things Finantsudvalg. Ogsaa der er et Flertal og et Mindretal; kun er der den Forskjel, at Flertallet der er mindre i Forhold til Mindretallet end her. — Disse Udtalelser gaa altsaa dels ud paa, at man ikke kan deltage i det almindelige Duffe om Ophævelsen af de separate Fonds, som foreslaaet af det andet Things Finantsudvalg. Man er fuldkommen enig i, at det bør tages under samlet Overveelse, hvorledes disse Fonds for Fremtiden bør stilles, og man er fuldkommen enig i, at en af de alleruheldigste Omstændigheder, der for Diebliffet ledføger Finantsloven, er den, at disse Spørgsmaal idelig skulle gjenoptages hvert Aar, da Erfaringen viser, at de altid optage en uforholdsmæssig stor Tid, en uforholdsmæssig stor Del af Forhandlingerne. Derfor er Udvalget i og for sig enigt om, at en endelig Ordning af disse Forhold isølge en samlet Overveelse mellem Re-

gjerung og Rigsdag maa betragtes som ønskelig; men Udvalgets Flertal maa ligesaa bestemt fastholde, at en saadan Ordning ikke bør foretages gennem Finantsloven, og at der for at tilvejebringe den ikke bør opbydes hele dette Tryk, som ligger eller kan ligge paa hvert især af Thingene, netop derved, at det staaer paa Finantsloven. En saadan Afgjørelse maa Udvalget fastholde bør ske ved særlig Lov, og indtil det er sket, maa man holde paa, at der ikke igennem Finantsloven ad indirekte Veie stræbes efter at tilvejebringe et saadant Resultat. — Fremdeles har Udvalget i Anledning af, hvad der fra det andet Things Udvalgs Side er udtalt med Hensyn til nogle ledigstaaende Professorater ved Københavns Universitet, tilladt sig at bemærke, at man ingenlunde kan godkjende den Betragtning, at det skulde være hensigtsmæssigt i og for sig at søge disse Pladser besatte med midlertidige Docenter i Stedet for med fast ansatte Lærere. Man gaar ud fra, at det efter hele Universitetets Organisation er det Normale, at disse Pladser besættes med fast ansatte Lærere, isald der findes dertil kvalificerede Personer, og at det i og for sig maa betragtes som ikke ønskeligt, naar man bliver nødt til at gribe til den Udvei, at benytte midlertidige Docenter til disse Pladser, bliver nødt til at benytte Folk, der staa i et løst Forhold til Universitetet, og som i det Hele taget ere opfordrede til at betragte det Hele som en Visag eller Overgangsvirksomhed. Hvad det Spørgsmaal derimod angaar, om der findes eller der er Rimelighed for, at der i Aarets Løb vil findes kvalificerede Personer, skal Landstingets Udvalg ikke tilegne sig nogen som helst Dom derom, idet man gaar ud fra, at det er et Spørgsmaal, som helt og holdent maa være overladt til Ministerens Afgjørelse; han bærer Ansaret for Valget af disse Personer, og Landstingets Udvalg mener ikke, at der kan være nogen Anledning til at forfølge paa i den Henseende at indblande sig i Sagen. — Dernæst har Landstingets Udvalg fundet Anledning til at tilkjendegive, at man ikke kan slutte sig til en Opfordring til Ministeren om nu at indføre Examenkommissioner, eller til at udpøve noget Tryk paa ham i Henseende til Maaden, hvorpaa han vil sammensætte disse Examenkommissioner. Man gaar ud fra, at ogsaa om dette Punkt maa det, saaledes som Sagen er bleven stillet ved Loven af 25de Marts 1871 § 10, være overladt til Ministeren paa hans eget udelte Ansvar at træffe de fornødne Bestemmelser baade i den ene og i den anden Retning. — For at blive ved de almindelige Udtalelser skal jeg, for-